

med det, jeg den Gang tog Ordet for, det drejer sig jo kun om nogle faa Hundrede Kroner. Ved Gennemførelsen af de paa-gældende Foranstaltninger vil Statsbanernes Indtægt ganske sikkert stige, saaledes at Beløbet vil kunne forrentes, samtidig med at de omboende opnaar en Del Bekvemmeligheder og Behageligheder, ved at deres Ting bliver kørt nærmere til Døren. Jeg ved, der har været sendt Embedsmænd eller Ingeniører, eller hvem det nu er, over for at undersøge Forholdene, og at de er komne tilbage med den Besked, at Udgiften vilde blive saa og saa mange Tusind Kroner. Men det er ikke rigtigt; det, der andrages om, vil ikke koste nogle Tusind Kroner. Jeg kan meget godt forstaa, at naar en overordnet Embedsmand er imod, at et saadant Andragende bliver imødekommet, vil hans underordnede kunne komme og sige: Ja, skal der laves noget, bliver det saa og saa meget, og det vil koste saa og saa mange Tusind Kroner. Andragendet gaar imidlertid kun ud paa, at man faar gennemskaaret Stakittet ved Varehuset, makadamiseret en lille Plads, saa den kan holde at køre paa, og anskaffet en transportabel Rampe, saa man kan faa Kreaturerne op i og ned af Jernbanevognene. Det er alt, hvad der kræves; og mere behøves ikke i en overskuelig Fremtid.

Jeg mener, at man maa kunne stole paa en Ministers Udtalelser ligesom paa andre Menneskers, og den højtærede Minister udtalte den 4. April 1911, at et saadant Andragende skulde blive Genstand for velvillig Overvejelse. Jeg maa maaske med den højtærede Formands Tilladelse citere et Par Linier af Ministerens Udtalelser. Ministeren sagde først, at der tidligere havde været indgivet Andragende om at faa gjort Strømmen Holdeplads til Station, men det havde man modsat sig, fordi det vilde være for kostbart; men saa udtalte Ministeren, at et Andragende, som svarede til de Krav, jeg stillede, aldrig havde foreligget. „Det forekommer mig dog“, sagde han, „at det vilde være rigtigt, at et saadant Andragende først kom til at foreligge for Regeringen. Hvis det ærede Medlem vilde foranledige, at et saadant Andragende kom til at foreligge, vilde Spørgsmaalet blive taget op til velvillig Overvejelse“. Det var Ministerens Ord den 4. April 1911, herpaa støtter jeg mig og er ganske sikker paa, at Ministeren ikke, naar Andragendet bliver henvist til ham, vil nægte at tage det op til velvillig Overvejelse. Det modsatte vil jo være ret

umuligt efter det [Løfte, Ministeren den Gang afgav, jeg følger mig ogsaa overbevist om, at man her i Tinget er villig til at imødekomme dette Andragende, der kun kræver saa grumme lidt i Forhold til de Fordele, dets Opfyldelse byder baade de tilliggende Kommuners Beboere og Statsbanerne selv, der som sagt vil faa forøgede Indtægter. Jeg henstiller derfor til Ministeren at give Tilsagn om en forandret Stilling til Spørgsmaalet og haaber paa, at han vil love at tage Sagen under ny velvillig Overvejelse, som jeg trøster mig til vil resultere i en Opfyldelse af de ganske beskedne Ønsker, her er Tale om.

Formanden: Folketingsmanden for Sorø Amts 1ste Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning:

Zahle: Jeg vil blot gøre den korte Bemærkning, at naar min Partifælle og jeg i Finansudvalget ikke har deltaget i Indstillingen angaaende det sidst omtalte Andragende, er Aarsagen dertil den, at den højtærede Trafikminister i Finansudvalget har oplyst, at Gennemførelsen af det, som er begæret i Andragendet, vil medføre en Udgift paa — jeg husker ikke, om det var 30,000 eller 40,000 Kr. (*Ministeren for offentlige Arbejder* [Thomas Larsen]: 30,000 Kr.) Altsaa et overordentlig stort Beløb. Hvis det oplyses, at Spørgsmaalet i Virkeligheden kan løses billigere, vil vor Stilling naturligvis blive bestemt derefter.

Bjerre: Det har undret mig noget, at ikke flere af Finansudvalgets Medlemmer har tiltraadt denne Indstilling. Nu hører jeg, at det ærede Medlem fra Ringsted (Zahle) ikke i og for sig har noget derimod, men bare mener, det er for dyrt at gennemføre de paa-gældende Foranstaltninger, og det maa vel ogsaa være saadan med Medlemmer af andre Partier. Jeg kender Pladsen derovre saa nøje som nogen. Jeg tror for øvrigt ogsaa, at Formanden for Finansudvalget, det ærede Medlem fra Grenaa (Pedersen-Nyskov), kender den, og det undrer mig, at han ikke, trods det, at man paaberaaber sig Udgiftens Størrelse, har tiltraadt Indstillingen. I alt Fald kender jeg Forholdene, jeg har i mange Aar været Medlem af Bestyrelsen og Formand for Slagteriet, der ligger lige ved Stationen. Man vilde i sin Tid have nedlagt det, men det fik jeg forhindret. Saa blev der bygget en pæn ny Station, og der er nu en stor Trafik, der